Fiul demonizat

Fiul demonizat

Luca 9.38 relatează că un tată foarte necăjit îşi adusese copilul posedat de un duh necurat la ucenici fără ca aceştia să-1 fi putut scoate afară. în marea sa durere, tatăl strigă către Domnul: „învă-ţătorule, rogu-Te, uită-Te cu îndurare la fiul meu, fiindcă îl am numai pe el!" Nu la voia întâmplării foloseşte Duhul Sfânt aceste cuvinte în toate cele trei istorisiri: probabil că El doreşte să ne pre-gătească inimile pentru a înţelege mai bine ce înseamnă pentru Dumnezeu darul unicului Său Fiu pus la dispoziţia voastră şi a mea. O, de am putea cuprinde învăţătura aceasta măcar în parte, pentru că sensul ei deplin nu-l vom putea pătrunde niciodată. Toate aceste trei cazuri ne ajută să ne facem o idee despre marele preţ de răscumpărare dat pentru noi şi care L-a costat atât de mult pe Dumnezeu. în cazul acesta, respectivul tată, copleşit de deznădejde, ajunge să se îndoiască de puterea Domnului; însă Isus mustră duhul necurat care iese afară, iar copilul este redat tatălui său. De remarcat că, în toate cele trei cazuri, Domnul res-tituie părinţilor lor pe copiii respectivi, fără să le pretindă a veni după El.

El ne cunoaşte, ne înţelege şi are grijă de nevoile noastre mai bine ca oricine. Se ocupă de noi mai apropiat decât cea mai dragă fiinţă, mai minunat decât cel mai bun prieten. Să nu uităm că toate grijile pe care ni le pot produce copiii noştri îşi găsesc în El aceeaşi rezolvare deplină, pentru că El ne tratează cu aceeaşi simpatie şi înţelegere cu care S-a apropiat de fiecare dată de cei necăjiţi şi amărâţi. Fie că este vorba de boală sau de sănătate, de viaţă sau de moarte, cel mai bun lucru pe care-1 putem face este să încredinţăm copiii noştri în mâinile Domnului.